

Nỗi buồn hoa phượng.

Thanh Sơn

Mỗi năm đến hè lòng man mác buồn
Trót mang kiếp phượng đời cho nỗi buồn

Chín mươi ngày qua chưa chan tình thương
Cám ơn tình yêu cám ơn người thương

Ngày mai xa cách hai đứa hai nơi phút gần gũi nhau mắt
Bài ca cung thứ ai hát lâm ly tiếc một thời chẳng nói

rồi ta từ là hết người ơi
gì đành lòng người ở người đi

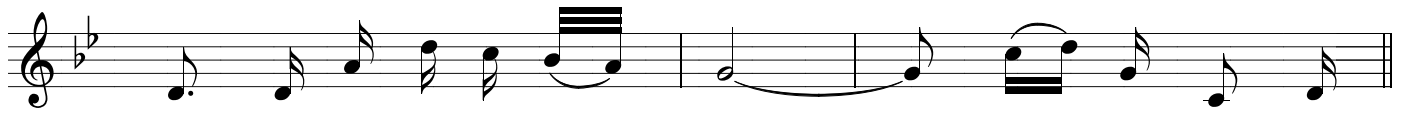
Tiếng ve nước nở buồn hơn tiếng lòng
Biết bao kỷ niệm ngày xưa mắt rồi

Biết ai còn nhớ đến ân tình không
Viết lên nhật ký xót xa đời tôi

Đường xưa in bóng hai đứa nay đâu những chiều hẹn nhau lúc
Tìm đâu dĩ vãng áo trắng ngày thơ mắt buồn chiều nghiêng nắng

dầu giờ như nước trôi qua cầu Giã biệt bạn lòng
chờ còn thương dáng ai thẩn thờ Cánh phượng rụng tả

ơi thôi nay xa cách rồi kỷ niệm mình xin nhớ mãi
tôi tâm tư sao rồi bởi nhớ nhau để lòng nhức nhối

Buồn riêng một mình ai chờ mong từng đêm gối
Đời ta là dòng sông thuyền xa rồi thương đôi

chiếc mỗi u hoài này ai có hay
bóng nỗi mong chờ này ai biết không

Nếu ai đã từng nhật hoa thấy buồn
Đêm bao xác phượng là bao nỗi buồn

Cảm thông được nỗi vắng xa người thương
Tiếng ve sầu như mắt ai lệ tuôn

Màu hoa phượng thắm như máu con tim mỗi lần hè thêm kỷ
Lời xưa đã hứa "Vân nhớ nhau luôn mỗi mùa hè sẽ có

niệm người xưa biết đâu mà tìm.
phượng" Phượng ơi biết không tôi buồn.